

Ikt. sz.: EUB/97-1/2013.

EUB-34/2011. sz. ülés
(EUB-123/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2013. november 25-én, hétfőn, 11 óra 43 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében (főemelet 61. szám)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	5
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
Tájékoztató az EU következő többéves pénzügyi keretéről, valamint az ehhez kapcsolódó ágazati jogszabály-tervezetokről folytatott tárgyalássorozat eredményeiről	7
A Tanács rendelete a 2014-2020. közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről	7
Győri Enikő államtitkár (Külgyminisztérium) tájékoztatója	7
Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről;	11
Dr. Homolya Róbert helyettes államtitkár (Miniszterelnökség) tájékoztatója	11
A közös agrárpolitika reformjára vonatkozó európai uniós tervezetokről: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról (az egységes közös piacszerkezetről szóló rendelet; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitikai finanszírozásáról, irányításáról és nyomon követéséről; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról	15
Előterjesztő: dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár, Vidékfejlesztési Minisztérium	15
Az európai összekapcsolódási eszközre vonatkozó európai uniós tervezetokről: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai összekapcsolódási eszköz létrehozásáról; Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013 EU rendelete a transzeurópai energiainfrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a transzeurópai távközlési hálózatokra vonatkozó iránymutatásokról és az 1336/97/EK határozat hatályon kívül helyezéséről	18
Dr. Solymár Károly Balázs helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) tájékoztatója	18
Vélemények és kérdések	19
Válaszadás	21
Elnöki zárszó	23

Napirendi javaslat

Tájékoztató az EU következő többéves pénzügyi keretéről, valamint az ehhez kapcsolódó ágazati jogszabály-tervezetetről folytatott tárgyalássorozat eredményeiről

a) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - A Tanács rendelete a 2014-2020. közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről [COM (2011) 398; COM (2012) 388; 2011/0177 (APP)]
(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő: Györi Enikő államtitkár, Külügyminisztérium

b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről [COM (2011) 615; COM (2012) 496; 2011/0276 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő: Dr. Homolya Róbert helyettes államtitkár, Miniszterelnökség

c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - a közös agrárpolitika reformjára vonatkozó európai uniós tervezetetről:

ca) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról [COM (2011) 625; COM (2012) 552; 2011/0280 (COD)];

cb) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) [COM (2011) 626; COM (2012) 535; 2011/0281 (COD)];

cc) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és nyomon követéséről [COM (2011) 628; COM (2012) 551; 2011/0288 (COD)];

cd) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról [COM (2011) 627, COM (2012) 553; 2011/0282 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő: Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár, Vidékfejlesztési Minisztérium

d) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - az európai összekapcsolódási eszközre vonatkozó európai uniós tervezetetről:

da) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai összekapcsolódási eszköz létrehozásáról [COM (2011) 665; 2011/0302 (COD)];

db) Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013 EU rendelete a transzeurópai energiainfrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint az 713/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról;

dc) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó uniós iránymutatásokról [COM (2011) 650; 2011/0294 (COD)];

dd) Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a transzeurópai távközlési hálózatokra vonatkozó iránymutatásokról és az 1336/97/EK határozat hatályon kívül helyezéséről [COM (2011) 657; 2011/0299 (COD)]

(Tájékoztató az aktuális helyzetről)

Előterjesztő: Dr. Solymár Károly Balázs helyettes államtitkár, Nemzeti Fejlesztési
Minisztérium

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz)

Lipők Sándor (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Káli Sándor (MSZP)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Lipők Sándor (Fidesz) megérkezéséig Ivanics Ferencnek (Fidesz)

Bebes István (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP) Ékes Józsefnek (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

Dr. Braun Márton (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

Dr. Szalay Péter (Fidesz) Gyopáros Alpárnak (Fidesz)

Meghívottak

Győri Enikő államtitkár, Külügyminisztérium

Dr. Homolya Róbert helyettes államtitkár, Miniszterelnökség

Dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár, Vidékfejlesztési Minisztérium

Dr. Solymár Károly Balázs helyettes államtitkár, Nemzeti Fejlesztési Minisztérium

(Az ülés kezdésének időpontja: 11 óra 43 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim. Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, meghívott munkatársainkat, a sajtó igen tisztelt képviselőit és a napirendi pont előadóit.

Az első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízásokat jelentek be: Gyopáros Alpár képviselő úr Szalay Pétert, Firtl Mátyás alelnök úr Braun Mártont, Hörcsik Richárd Tessely Zoltánt, Ékes József Sáringer-Kenyeres Tamást és Mengyi Roland Bebes István képviselő urat helyettesíti.

Ahogy képviselőtársaim írásban megkapták, jeleztem a mai napi tárgyalásunk rendjét. Egy összefoglaló napirendi pontunk van, azaz egy napirendi pont alatt négy pontot tárgyalunk: tájékoztató az EU következő többéves pénzügyi keretéről, valamint az ehhez kapcsolódó ágazati jogszabály-tervezetéről folytatott tárgyalássorozat eredményeiről. Tehát ez a fő napirendi pontunk, és ez négy alpontra bővül, úgymint a Tanács rendelete a 2014-2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről, itt Győri Enikő államtitkár asszonyt kérjük egy rövid beszámolóra, majd a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra - és a többi - vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról, valamint a többi rendelet hatályon kívül helyezéséről ad általános tájékoztatót Homolya Róbert helyettes államtitkár úr, azután a közös agrárpolitika reformjára vonatkozó európai uniós tervezetéről rövid, átfogó tájékoztatót Feldman Zsolt helyettes államtitkár úr, végül pedig az európai összekapcsolódási eszközre vonatkozó európai uniós tervezetéről Solymár Károly Balázs helyettes államtitkár úr tart rövid beszámolót.

Tisztelettel kérdezem, a napirendi pontokkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Jelzésre:)* Balczó képviselő úré a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Az első eset, hogy itt vagyok, és a Jobbik nevében kérdezek valamit. A tartalmilag ennyire szerteágazó kérdések miért nem külön napirendként kerülnek megtárgyalásra?

ELNÖK: Valójában ez egy napirendi pont, egy összefoglaló. Részleteiben már mindegyik napirendi alpontról volt szó, például a Mezőgazdasági Alapról, a közös agrárpolitika reformjáról és a többi, tehát most egy összefoglaló rövid értékelést szeretnénk hallani. Azért nem egy előadóval, hanem minden szakterületről kértünk egy-egy előadót, mert úgy gondoltam, hogy 8-10 percben mindenki beszámol, és utána összegyűjtjük a kérdéseinket. Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy részletekbe menően, alapjaiban már tárgyaltuk ezeket a napirendi alpontokat. Köszönöm szépen.

Kérdezem, ki az, aki egyetért a napirend tárgyalásával. *(Szavazás. - 14 igen szavazat.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás. - 3 tartózkodó szavazat.)* 3 tartózkodással a bizottság többsége elfogadta a napirendet. Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Napirend előtt tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy november 11-12. között Vilniusban került sor „A gyűlölet bűncselekménye az EU-ban” című konferenciára, melyen bizottságunk részéről Szalay Péter képviselőtársunk vett részt, aki hozzászólásával a megfelelő jogi szabályozás mellett az oktatás fontosságát emelte ki,

november 21-22-én pedig Brüsszelben az Európai Bizottság szervezésében nagyszabású igazságügyi konferencia megrendezésére került sor, ahol az Országgyűlést szintén Szalay Péter képviselte.

Tájékoztató az EU következő többéves pénzügyi keretéről, valamint az ehhez kapcsolódó ágazati jogszabály-tervezetekről folytatott tárgyalássorozat eredményeiről

Tisztelt Bizottság! Az Európai Unió 2014-2020. közötti időszakra szóló költségvetésének tervezete a magyar EU-elnökség utolsó napjaiban látott napvilágot. Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága egyeztetési eljárás keretében tárgyalta nemcsak az alaprendelet tervezetét, tehát az MFF legtöbb ágazati tervezeteket is, a Külügyminisztériummal közösen több alkalommal került sor konferencia megrendezésére. Az érintett európai uniós tervezetek vonatkozásában kialakításra került az Országgyűlés állásfoglalása is. Tehát a mai ülésünkön különösen az Európai Parlament múlt heti szavazásának a jelentőségéről a következő időszakban az uniós források felhasználására vonatkozó feltételekről, valamint a magyar eredményekről kérnék egy rövid tájékoztatást. Tehát elsőnek kérem Győri Enikő államtitkár asszonyt a Tanács rendelete 2014-2020. közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről. Tisztelt államtitkár asszony, átadom a szót.

A Tanács rendelete a 2014-2020. közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről

Győri Enikő államtitkár (Külügyminisztérium) tájékoztatója

GYŐRI ENIKŐ államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Mielőtt belekezdenék, egy kérdésem hadd legyen. Természetesen most szólok az egészről, a nagy csomagról, de utána kérdés-felelet, vagy a többi tárca is elmondja, és egyben van a kérdés-felelet?

ELNÖK: Úgy gondoltuk, mindenki elmondja, hogy átfogóan tudjuk a kérdéseket, tehát ne részleteikben, hanem globálisan lássuk, ezért mindenki tud majd válaszolni a kérdésekre. Tehát sokkal inkább pragmatikus ez a megközelítés.

GYŐRI ENIKŐ államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, és köszönöm, elnök úr, hogy a bizottság ismét napirendre tűzte ezt a témakört. Igaza van Balczó képviselő úrnak, hogy ez egy hatalmas csomag, szinte meg lehet kérdezni, hogy mi az, amiről ma nem beszélünk, de az uniós költségvetés már csak ilyen, az Unió által finanszírozott összes ügy valamilyen szinten így ma terítékre kerül. Azt gondolom, mivel két és féléves munka van mögöttünk, ez a folyamat most lezárult, a tanácsi áldás még hiányzik rá, de az már csak egy formalitás, a megállapodás megszületett, és ami a legfontosabb, az Európai Parlament az egész csomagra, illetve az egyes szakpolitikákat meghatározó jogszabályokra is áldását adta az elmúlt héten, úgyhogy valóban most lehet egy összegzést, értékelést ebben a témakörben megadni.

Amikor azt mondom, hogy két és féléves közös kemény munka, akkor mit jelent az, hogy közös? Tehát egyrészt közös, mert az Országgyűlés és a kormány ezt kéz a kézben tette az első perctől kezdve, mivel egyeztetési eljárás volt. Jöttünk, tájékoztattunk, elmondtuk, hogy honnan indultunk, milyen volt az Európai Bizottság induló javaslata, ami azért nem volt túlzottan kedvező Magyarország számára, és itt voltunk, amikor februárban megszületett állam- és kormányfői szinten a megállapodás, de ez még csak az államok véleményét tükrözte, utána még az Európai Parlamentnek is rá kellett bólintania egy igennel vagy nemmel, tehát elvileg a Lisszaboni Szerződés óta a Parlamentnek ilyen egyetértési joga van,

korábban ez nem volt. Emlékeztetnék arra, hogy a magyar uniós elnökség alatt sikerült kitárgyalnunk a Parlamenttel azt, hogy a Parlamentet a Tanács hogyan tájékoztatja. Egyébként ez nem volt egy egyszerű vita, de a magyar elnökség végére ez közmegegyezéssel zárult, és tulajdonképpen az utána következő elnökségek ezt követték, amit akkor kitárgyaltunk, így a Parlament nem mondhatta azt, hogy nincs információja. Ennek ellenére nagyon nehéz volt ez az utolsó záró szakasz, ami februártól novemberig majdnem egy év volt, utána nagyon kemény követelésekkel állt elő, úgyhogy sem az ezt megelőző évinek, sem a jelenlegi litván elnökségnek nem volt könnyű dolga, hogy ezt tető alá hozza. Tehát közös munka volt az Országgyűlés és a kormány között, de nagyon komoly közös munka volt a kormányon belül is, hiszen, ahogy a képviselő úr mondta, szinte minden idetartozik, szinte az összes tárcának volt felelőssége a témakörben. Akkoriban a Külügyminisztérium volt a főtárgyaló, de az összes tárca természetesen kivette a munkából a részét, és ez úton is szeretném nekik megköszönni az együttműködést.

Amiről formálisan a múlt héten az Európai Parlamentben döntés született, azok a következők. Tehát egyrészt a többéves pénzügyi keret, de emellett a 2013. évhez kapcsolódó módosító indítványok is, hiszen a Parlament nemcsak erről a nagy csomagról akar dönteni egyben és az úgynevezett egész csomagot alkalmazó jogszabályokról, hanem még idehozta 2013-as módosításokat, illetve tulajdonképpen a 2014-es költségvetést is, úgyhogy így az összes elemről született meg a megállapodás. Azt lehet ízlés szerint értelmezgetni, hogy ezek a csomagok mennyire szerződészerűek, mert így bizony a Parlament olyan témákban is erősebb szóval élt, amelyekben egyébként a szerződések alapján ez nem járna neki, de minden csomagot képez, így az egyes ügyek bizony olyan ügyekké váltak, ahol a Parlament ebben társ jogalkotó, vagy legalábbis egyetértési joggal rendelkezik.

Azt javaslom, hogy a fő elemekről akkor adnék egy tájékoztatást, és a kollégák az egyes rész szakterületekről külön szólnának. Azért a főszámok és az egyes főfejezeti számok is eldőlték, nem változtak meg a tagállamok állam- és kormányfői csúcsán meghozott döntéssel, de azért csöndben valaki talán még emlékszik rá, hogy ez sem sikerült elsőre, bizony 2012 novemberében volt egy kudarcos csúcs, és azután februárra sikerült egy olyan megállapodást összehozni, amely már mindenki számára egyhangúlag elfogadható volt egy közel 40 órás végső tárgyalás után. A főösszeg 960 milliárd euró a kötelezettségvállalások szintjén, ami reálértéken egy 4,3 százalékos csökkentést jelent a jelenlegi kerethez képest, és egy 7 százalékos csökkentést a Bizottság eredeti, 2011. júniusi javaslatához képest. Ennek magyar részről természetesen nem örültünk, mi azt gondoltuk, ahhoz, hogy az Unió hatékonyan tudjon működni, illetve a Lisszaboni Szerződés által lefektetett meg tudja valósítani, azért ahhoz eszközök és források is kellene. Tulajdonképpen a legutolsóig küzdöttünk azért, hogy ez egy tisztességes méretű költségvetés legyen, de persze azután a realitások miatt, illetve leginkább amiatt, mert azok, akik a közös büdzsébe sokkal többet fizetnek be, mint amennyit onnan kivesznek, itt nem voltak hajlandóak egy petákkal sem többet betenni a közösbe, nem fizettek volna annyit, mint amennyit mi reálisnak gondoltunk, tehát ezt tudomásul kellett vennünk.

Ami a kiadási szerkezetet illeti, a jelenlegihez képest a kohéziós politikára és a közös agrárpolitikára valamennyivel kevesebb forrás jut, illetve a bel- és igazságügyi működésre és a külkapcsolatokra valamennyivel több forrás jut. Ha azt nézzük, hogy mindebből Magyarország számára mi következik, akkor viszont - és ezt már sokszor elmondtuk - azért a kisebb torta mellett is a magyar szelet továbbra is igen tisztességes, sőt majd mondok olyan számokat, amelyekből kiderül, hogy arányaiban tulajdonképpen mi még jobban is jártunk, mert ezt az általános csökkentést Magyarország borítékja nem képezi le. A tárgyalások eredményeként 7 százalékkal csökkent a Bizottság által javasolt főösszeg, Magyarország viszont 3,5 százalékkal több pénzt kap annál, mint amennyit a Bizottság annak idején letett az asztalra. Ha megnézzük, hogy ez hogyan zajlott 7 évvel korábban, tehát ott az induló

bizottsági javaslatához képest mennyit sikerült az akkori tárgyalóknak elérniük, akkor azt látjuk, hogy akkor az induló bizottsági javaslatához képest a végeredmény Magyarország számára 10 százalékos csökkenés lett, tehát most mi javítottuk a pozícióinkat, az induló összeghez képest akkor azok a pozíciók romlottak.

Ami a kohéziós politikát illeti, itt 8,5 százalékkal kevesebb forrás jut erre a célra. Ne felejtjük el, hogy nagyon komoly támadás érte az Európai Unió úgynevezett hagyományos politikáját. Ha visszatekintünk pár évtizedet, azt látjuk, hogy a közös költségvetés szinte csak a közös agrárpolitikáról szólt, azután utána, a '70-es évektől már lett kohéziós politika is. Ma is ez a két legjelentősebb tétel, de arányaiban ugyanaz a két boríték zsugorodott, és innen voltak szerintem olyan szélsőséges nézetek, elég komoly országok képviselték ezt egyébként, amelyek ezt a politikát a legszívesebben felszámolták volna, és minden erejükkel azon voltak, kommunikációs eszközöket is bevetve, hogy eltűnjön a kohéziós politika, illetve ezt akár még a közös agrárpolitika is nagyon átdimenzionálja. Tehát itt a feladatunk az volt, hogy ezeket megvédjük, és be tudjuk bizonyítani, hogy igenis, ez az Európai Unióban továbbra is szükséges politika, senki nem mondhatja, hogy idejét múltak, elavultak, igenis a munkahelyteremtésben és a növekedésben ezeknek komoly jelentőségük van a jövőben is, úgyhogy itt egy kommunikációs háborút is vívniunk kellett.

Itt egy sokkal alacsonyabb egységes támogatási plafont akart a bizottság bevezetni, sőt ez a plafon általánosan még lejjebb is ment. Mi el tudtuk érni a balti országokkal közösen, hogy a mi plafonunk - az általános 2,35 százalékos maximális GDP-szint, hogy maximum annyit kaphat egy tagállam - azért a mi esetünkben 2,59 százalék lett. Nemcsak a főösszegért kellett megküzdeni, hanem az uniós alapok felhasználásának feltételrendszerén is többen rontani akartak, főleg a nettó befizetők. Például a társfinanszírozási arányt ők 75 százalékban maximálták volna, de sikerült elérnünk, hogy az 85 százalék legyen, illetve az áfa elszámoltathatóságát sem akarták, de ezt is sikerült eléggé hozni. Ha ezek nem így vannak, akkor egyrészt kevesebb program valósulhat meg, másrészt a magyar költségvetésen nagyobb a teher, úgyhogy ez valóban sokkal nehezebb felhasználási feltételeket jelentett volna számunkra.

Azután megjelent egy új feltételrendszer, az úgynevezett makrokondicionalitás. Úgy gondolom, a részleteket az államtitkár úr majd el fogja mondani. Itt bizony arról szólt volna a történet, hogy bármilyen, akár makrogazdasági kilengés esetén már rögtön az alapok megvonásával lehessen büntetni. Itt az Európai Parlament egyébként még beszállt a meccsbe, és javított a makrokondicionalitás feltételein, úgyhogy itt a háttérben azért elég sok együttműködés volt az Európai Parlament által. Mi nagyon nem bántuk, hogy az Európai Tanács által elfogadott szöveghez képest a Parlament azért tudott a mi szempontunkból javítani a szövegen. Itt a kifizetéseket és a kötelezettségvállalást illetően eltérő mértékben, de most van egy felső limit, ahonnan indultunk, ott még az sem lett volna. Nem gondoljuk, hogy a makrokondicionalitás egyébként egy kiváló dolog. Azzal, hogy szigorúbb elköltési szabályok legyenek, nekünk nem volt problémánk, de egyébként továbbra is azt gondoljuk, hogyha egy központi kormány bármit nem megfelelően tesz, a központi költségvetésért azért nem feltétlenül a végső felhasználóknak kell rövidebbet húzniuk. Tehát itt ez a végső megoldás, azt gondolom, jobb, mint ahonnan indultunk, szeretni továbbra sem kell, de ez már olyan, ami egy tisztességes, fegyelmezett gazdálkodás mellett nem lehetetleníti el a pénzek felhasználását.

Ami még magyar eredményként feltétlenül el kell mondanunk, hogy a Bizottság eredeti javaslata alapján egy 18,3 milliárd eurós kohéziós allokáció jutott volna Magyarországnak, ezt sikerült 20,5 milliárd euróra növelnünk, tehát ezen a borítékon 12 százalékos a javulás, ez a visegrádi országokhoz képest is igen jelentős eredmény. Azután az utolsó éjszakai harcunkban még februárban sikerült kiharcolnunk egy 1,56 milliárd eurós többlettámogatást, ami a második legnagyobb egyedi ajándék volt ott az alkudozás utolsó

fázisában. Említettem már a magasabb támogatási plafont, illetve a felhasználási szabályok könnyítését, és még egy dolog, ami szintén nagyon fontos, az n+3-as szabály lesz érvényben, tehát, hogy hány éven belül kell a pénzeket elkölteni, ami, azt gondolom, az abszorpciót tudja segíteni.

Rátérve a közös agrárpolitikára, itt azt látjuk, hogy 13,4 százalékkal csökkennek a kiadások, a közvetlen kifizetéseké még nagyobb mértékben, de itt is - azt gondolom, erről majd Feldman államtitkár úr részletesen beszél - a magyar termelők jól fognak járni, nemcsak azért, mert összegszerűen is több pénz áll a házhoz, hanem például az, hogy igazságosabb legyen a forráselosztás. Tehát eddig nagyon eltérően jutott egy gazda támogatáshoz mondjuk Hollandiában meg mondjuk Romániában, mi mindig úgy az átlag környékén voltunk, de például az, hogy ez a kiegyenlítődés megtörténjen, vagy legalábbis közelebb kerüljenek egymáshoz ezek a támogatási szintek, ennek a terhét Magyarországnak nem kell viselnie, ami azért szintén nem volt egy lefutott meccs az elején. Azután a zöldítésnek nagyon kemény szabályaival indultunk, ezeket sikerült olyanná alakítani, amelyek, azt gondolom, vállalhatók, ennek a magyar gazdák meg tudnak felelni, tehát tekintettel lesznek a zöldítés fontosságára, ugyanakkor nem varrunk a nyakukba sem anyagi, sem adminisztratív szempontból vállalhatatlan terheket. Ugyanígy az, hogy mekkora birtokmérettől, hogyan juthat egy ország támogatáshoz, ott az önkéntesség bekerült, ami szintén fontos, hogy ne egységes szabályokat húzzanak rá az összes gazdálkodóra az összes tagállamban. Itt, ha a 2011-es árakon nézzük, hogy akkor mekkora a magyar boríték, itt a közvetlen kifizetések mértéke 6,3 milliárd euróról 7,8 milliárd euróra emelkedik. Ez azt jelenti, hogy átlagosan évente körülbelül 200 millió euróval több támogatás jut a magyar gazdáknak. Az is nagyon fontos, hogy a vidékfejlesztésben a társfinanszírozás mértéke 75 százalékos maradt, ezt is érte kihívás. Itt nem is harcoltunk a magasabb mértékért, hiszen azt szeretnénk, hogy több projekt juthasson forráshoz, és az ehhez szükséges terhet a költségvetésnek kell és tudja is vállalni.

Ami a bevételi oldalt illeti, ott nagy, óriási reform nem történt, itt az Európai Parlamentnek voltak komoly ambíciói. Az ő saját forrásukról jött létre egy munkacsoport, amelynek találkoznia kell, hogy a jövőben ezt hogyan tegyék, de a lényeg az, hogy a magyar befizetések némileg minimálisan csökkennek, de a nagyságrendjükben nincsen változás. Ha most azt nézzük, hogy a Parlament mit ért el, akkor azt látjuk, hogy amit elért, amint már említettem is, az mind nekünk kedvező volt. Sokkal rugalmasabb a forrásfelhasználás, és ezzel pedig a Parlamentnek teljesült is az a célkitűzése, hogy a kifizetések egy részét előrehozzák, ez az úgynevezett front-loading, itt egy 2,5 milliárd eurónyi kifizetést 2014-2015-re hoznak előre négy kulcsterületen, amelyek a legégetőbbek, ilyenek, mint az Erasmus fiatalok munkanélküliség. Lesz egy új eszköz, ez a Youth Employment Initiative, tehát a fiatalok foglalkoztatásának a segítésére, a kis- és középvállalkozásoknak a COSME-program, illetve a K+F területén a Horizont 2020 program, tehát, hogy itt gyorsabban el lehessen indulni, nagyobb összegekhez, többen jussanak forráshoz, és ennek legyen pozitív hatása a foglalkoztatásra és a növekedésre, amelyre ebben a pillanatban az államoknak a legnagyobb szükségük van.

A kifizetések terén 2015-től lehetőség lesz arra, hogy az adott évben fel nem használt tartalékot átvigyék a következő évekre. Azt gondolom, ez is egy fontos rugalmassági eszköz, illetve a kötelezettségvállalások terén is kialakítanak egy összesített tartalékot az időszak elején elkölthető összegekből, és ezeket 2016-tól a növekedést és a foglalkoztatást ösztönző politikára lehet majd felhasználni. A Parlament elérte, hogy legyen egy kötelező félidejű felülvizsgálat 2016 végén, de ez a bevételi oldalra és az ágazati jogszabályokra nem vonatkozik, tehát attól nem kell tartani, hogy ezekről a nagy nehezen kialakított jogszabályokról azután mindjárt újra indul a vita. Csöndben mondom, hogy a most kifutó ciklus alatt is kellett volna tartani egy félidejű felülvizsgálatot, ami úgy nagyon alsó hangon megtörtént, de igazság szerint nagy ambíciói akkor ehhez nem voltak a feleknek.

Még egy utolsó gondolat erről a saját források munkacsoportról, amely majd most decemberben áll fel, és áttekinti, hogyan kellene itt a költségvetés bevételi oldalát átszabni. Ebbe mind a Tanács, mind az Európai Parlament, mind a Bizottság delegál majd tagokat, de a Parlament ambícióival ellentétben itt nem vállalt kötelezettséget arra a tanács, hogy bármilyen reformra előre igent mondjon, úgyhogy azt gondolom, elindul egy hosszú tárgyalássorozat.

Tisztelt Elnök Úr és Képviselő Urak! Végezetül csak a nettó pozícióink tekintetében szeretnék mondani néhány számot az egyes szakpolitikai összegek, felhasználási szabályok ismertetése után. Tehát Magyarország egyedülálló módon minden számítás szerint, tehát mind az összesített nettó pozíció, az egy főre jutó nettó pozíció és a GNI-arányos nettó pozíció szerint az első háromban nincs még egy ilyen tagállam, és ugyanezek a mutatóink a 2007-2013-as helyezésünkhöz is javultak. Ami ebből a legfontosabb, az talán az egy főre jutó nettó pozíció. Tehát a nettó pozíció alatt azt kell érteni, amennyivel többet veszünk ki a közösből, mint amennyit oda beleteszünk. Ez az eddigi 661 ezer forint helyett 712 ezer forint/fő 7 évre minden magyar állampolgárra, ami, azt gondolom, egy önmagáért beszélő szám. Egyébként ez GNI-arányosan az eddigi 3,4 százalékos arányú helyett 3,6 százalékos részesedést jelent, úgyhogy azt gondolom, ez egy nagyon nehéz harc volt, nagyon sokat javítottunk a pozícióinkon, és minden adott ahhoz, hogy a megfelelő fejlesztési terveinket kivitelezni tudjuk uniós segítséggel. Ugyan ez nem az én területem, de nagyon komolyan folyik a tervezés Cséfalvay államtitkár úr vezetésével, ő már járt itt a bizottságban erről beszámolni. A partnerségi megállapodást valamikor a jövő év elején kell benyújtani, tehát most addig nem lehet, eddig lehetett tervezgetni, de most váltak a számok hivatalossá, úgyhogy valamikor az év elején majd az új nemzeti partnerségi megállapodást be kell nyújtani, az új operatív programokat pedig azt követően, és utána a kormány nagy erővel fog azon dolgozni, hogy ezek a pénzek minél előbb felhasználásra kerüljenek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Röviden szeretném megköszönni az államtitkár asszonynak ezt munkát, különösen azt, amit a „Kohézió barátai” elnevezésű projekttel létrehozott. Ez nemcsak Magyarországon, hanem a Visegrádi Négyek között is elismerést váltott ki. Ha nincs ez a kezdeményezés, akkor a kohéziós politikánkban bizony, ahogy indultunk, a 30 százalékos forrásvesztéshez képest nem tudom, hány százalékot veszítettünk volna, így viszont sikerült tényleg pozitívan zárni, úgyhogy külön köszönöm részben a Külügyminisztériumnak, de különösen az államtitkár asszonynak ezt a munkát.

Következik az Európai Parlament és a Tanács rendelete a Közös Stratégiai Kerethez tartozó alapokra vonatkozó rendelkezésekről a rövid beszámoló, amely kapcsolódik az államtitkár asszony előterjesztéséhez. Homolya Róbert helyettes államtitkár urat kérem a Miniszterelnökség részéről.

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről;

Dr. Homolya Róbert helyettes államtitkár (Miniszterelnökség) tájékoztatója

DR. HOMOLYA RÓBERT helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Köszönöm szépen a szót. Nem szeretném ismételni az államtitkár asszony mondanóját, a Parlament a jogszabálysomagot jóváhagyta körülbelül egy héttel

ezelőtt, és az Általános Ügyek Tanácsa fogja nagy valószínűség szerint december közepén, december 17-én jóváhagyni a jogszabálycsomagot, ezután tud megjelenni az Európai Unió hivatalos lapjában, és ezután beszélhetünk arról, hogy a 2014-2020. időszakra vonatkozóan kihirdetett jogszabálycsomaggal rendelkezünk.

Azt gondolom, Magyarország számára amit el lehetett érni, azt a tárgyalások során elértük. Az államtitkár asszony is kiemelte, hogy a társfinanszírozás során ebben a tekintetben nagyon fontos győzelmet aratott Magyarország és szövetségesei, a 75 százalékos javasolt támogatási arányról 85 százalékra emelkedett meg a társfinanszírozás arányának a mértéke. Látván a hazánk számára rendelkezésre álló forrásokat, ez körülbelül 2 milliárd eurós megtakarítást jelenthet a központi költségvetésnek egy 7 éves időszakra levetítve. A fontos eredmények közé sorolható az, hogy az Európai Bizottság által előrevetített bizonyos szankciók és beavatkozási lehetőségek automatizmusát nagymértékben sikerült felpuhítani, gondolok itt a makrogazdasági feltételrendszerre, amelyre majd bővebben is ki fogok térni. A tagállamok számára jóval rugalmasabb, átláthatóbb szabályrendszer alakul ki.

Magyarország a partnerségi megállapodás előkészítésével és az Európai Bizottság felé való benyújtásával, azt gondolom, valamennyi tagállam között egy igen előkelő helyet foglal el, eddig első és második helyen adtunk be partnerségi megállapodást, amely egy gyűjtődokumentuma valamennyi alap felhasználásának irányai tekintetében. A Bizottság eddigi kritikai észrevételei alapján is azt lehet mondani, hogy tartalmilag is a partnerségi megállapodás jó minőségben került benyújtásra az Európai Bizottság számára, illetve részére. Ebben utóegyeztetések még vannak, azt gondolom, az utolsó, illetve a végső verziót ez évben Magyarország, mint tagállam, be fogja tudni nyújtani az Európai Bizottság részére.

Az alapok felhasználásának másik területe az egyes operatív programok tervezése és az operatív programok benyújtása a Bizottság számára. Az operatív programok tervezeteivel szintén valamennyi tervező szaktárca és a tervezést koordináló Nemzetgazdasági Minisztérium előrehaladott, a partnerség egyeztetése az operatív programoknál már elindult, de függően attól, hogy a jogszabálycsomag mikor és hogyan jelenik meg, az operatív programok beadása ez év végére vagy a jövő év elejére mindenféleképpen prognosztizálható.

Fontos újítás az előző időszakhoz képest, hogy az egyes operatív programok és az egyes alapok között az átjárhatóság jóval nagyobb és rugalmasabb lett, az eddigi időszakot ilyen mono-Fund, egy alap, egy operatív program típusú végrehajtás jellemezte. E vonatkozásban jelentősen előrelépés történt. Bizonyos beavatkozási területek tekintetében még az egyes operatív programok prioritásán belül is lehetőség van arra, hogy az egyes alapok között komplex programok vagy komplex finanszírozás valósulhasson meg. Az átjárhatóság jóval nagyobb az egyes alapok között az operatív programokon belül, mint korábban, és itt kitérek adott esetben a vidékfejlesztési és az egyéb regionális fejlesztési alapok nagyobb kohéziójára is, amelyre majd az intézményrendszer vonatkozásában ki fogok térni. Nagyjából azokra a dokumentumokra, amelyek meghatározzák majd az alapok felhasználását a 2014-2020. időszak vonatkozásában, itt szerettem volna összefoglalni. Nagyon fontos a jogszabálycsomag végrendezése szempontjából a pénzügyi tábla, illetve a pénzügyi szerkezet.

Ugyan már említést tettem arról, hogy a Bizottság által javasolt 75 százalék helyett 85 százalék lett a társfinanszírozás során a konvergencia régióban, de nem szabad megfeledkezni arról, hogy a közép-magyarországi régió Budapest miatt fejlett régiónak számít, az európai uniós átlag GDP-hez képest a 90 százalék feletti mérték miatt a társfinanszírozás során a közép-magyarországi régióban 50 százalékra süllyedt le. A tárgyalások során, a társfinanszírozási szerződés során ezt a csökkenést mindenféleképpen tompítani kellett, hiszen Budapestet és az agglomerációt leszámítva a közép-magyarországi régióban még igen fejletlen területek vannak, és e vonatkozásban sikerült a Bizottság elsődleges álláspontjától eltérően, amely a 2 százalékos régiókatégória közötti

forrásátcsoportosításra vonatkozott, egy 3 százalékos igényt elérni. Ez azt jelenti, hogy a konvergenciaregiókra allokált források 3 százalékát a közép-magyarországi régióra át lehet csökkenteni. Nyilván ennek hazai költségvetési hatásai is vannak, mert ha egy 85 százalékos társfinanszírozási arányú régióból teszünk át pénzt egy 50 százalékos társfinanszírozási régióba, akkor nyilvánvalóan a hazai költségvetést jobban fogja terhelni ezeknek a fejlesztéseknek a finanszírozása. Mindenesetre úgy gondolom, nagy eredmény ennek függvényében, hogy a pénzügyi vita, illetve a pénzügyi eszközök során Magyarország igen pozitívan került ki, ezt a 3 százalékos átcsoportosíthatóságot el lehetett érni. Fontos megjegyezni még azt a közép-magyarországi régió tekintetében, hogy a földrajzi területen kívüli beruházások esetében is bizonyos átfedést sikerült elérni, tehát olyan beruházásokat, amelyek a közép-magyarországi régióban valósulnak meg, de egyébként hatással vannak egyéb területek fejlődésére, illetve fejlesztési céljaira, hogy el lehet számolni ezeknek a fejlesztéseknek a forrásait a közép-magyarországi régió kívül. Tehát így fest a közép-magyarországi régió helyzete.

Két új eszközzel is mindenféleképpen be kell számolni, amely Magyarország számára szintén nagyobb rugalmasságot és remélem, nagyobb hatékonyságot fog eredményezni a fejlesztési források felhasználásával. Az egyik a közösségvezérelt helyi fejlesztések, amelyek a jogszabálysomag szerint 10 ezer és 150 ezer fő közti helyi fejlesztési stratégia által lefedett lakosságot eredményeznek. E vonatkozásban helységvezérelte fejlesztési kategóriákról beszélhetünk, és ezeknek a felhasználása esetén szintén megvalósulhat az egyes operatív programok és az egyes alapok közötti nagyobb kooperáció. Az integrált területi beruházások nevezetű eszköz szintén egy új eszköz. Ez kiterjed a Vidékfejlesztési és a Halászati Alapokra is. Itt meg lehet jegyezni azt, hogy ez egy olyan eszköz, ahol több alpból lehet bizonyos programokat megvalósítani. Itt hívnám fel a figyelmet arra, hogy ezeket a kezdeményezéseket és ezeknek az eszközöknek a felhasználását az intézmény-átalakítás is megpróbálta leképezni, és 2014. január 1-jétől egy új intézményrendszerben fog az európai uniós források felhasználása végrehajtódni. Egy központi koordinációs szervezet által koordinált rendszerben az egyes irányító hatóságok a szaktárcákhoz kerülnek, és újdonság e tekintetben, hogy a pályázatos vidékfejlesztési forrásokra is ugyanaz az eljárási szabályrendszer fog vonatkozni, mint az egyéb kohéziós és strukturális alapokra. Ez úgy, ahogy van, nem tudott megvalósulni, azt hiszem, két eltérő szabályrendszer szerint lehetett ezeket a forrásokat felhasználni. Ahhoz, hogy ezeket az új eszközöket hatékonyan tudja a tagállam felhasználni, szükség volt arra, hogy a szabályozás is homogén legyen a jövőben, tehát a 2014-2020. időszakra a kormány ezeket a mind szervezeti, mind eljárási döntéseket meghozta, hogy ezek megfelelően tudjanak megvalósulni.

Az integrált városfejlesztés tekintetében, azt gondolom, szintén sikerként lehet elkönyvelni azt, hogy a bizottsági előterjesztéstől eltérően, amely csak városokra terjed ki, sikerült a városi terület kifejezéssel felváltanunk a beavatkozási területet. Nyilvánvalóan a vidék és a város kapcsolatát jóval erőteljesebben lehet ezekkel a forrásokkal segíteni, illetve a kohéziót erősíteni, ahol a vidéki leszakadást a városokéhoz valamilyen szinten közelíteni szükséges és kell. Ennyit az eszközökről.

A makrogazdasági kondicionálás tekintetében a Bizottság egy igen merev álláspontot fogalmazott meg, bizonyos költségvetési kockázatot jelentő problémák esetében egy azonnali automatikus beavatkozás tett volna lehetővé a Bizottság javaslata az egyes operatív programok, az egyes alapok felhasználása tekintetében, illetve olyan, a tagállamok számára bizonytalan tényezőket és beavatkozási lehetőséget tartalmazott, amelyek a jogbiztonságot nagymértékben sértették volna. Az Európai Parlament induló álláspontja teljes mértékben elutasító volt a Bizottság felvetéséhez képest, azonban az eszköz így végül felpuhult. Több korlát bekerült a szövegbe, ennek hatására 2015 előtt és 2019 után a Bizottság nem kezdeményezheti az egyes operatív programok módosítását a makrogazdasági

kondicionalitásra hivatkozva, csak bizonyos EU 2020 kiemelt célokat érinthet majd a beavatkozási javaslat. Ezen bizottsági eszköz tekintetében az operatív programok kifizetésének a felfüggesztése is felmerült a tagállamok vonatkozásban, de sikerült a fokozatosságot elérni. Tehát abban az esetben, ha a tagállam a felmerült problémákat korrigálja és javítja, akkor ez esetben a felfüggesztés nem egy automatikus szankció. Azt gondolom, hogy ez a költségvetés likviditásának a biztosítása érdekében egy nagymértékű előrelépés.

Az operatív programok végrehajtása tekintetében az államtitkár asszony is utalást tett rá, hogy egy n+3 szabály került elfogadásra. A jelen időszakban ez az n+2 szabályként indult, és a gazdasági válság hatására toltta ki a Bizottság, illetve a Parlament az n+3 szabályra. Ez azt jelenti, hogyha a tagállam bizonyos programok végrehajtására kötelezettséget vállal, akkor a kötelezettségvállalástól számított kettő, illetve attól függően a szabály n+2 vagy n+3, 3 éven belül a programot be kell fejezni, és el kell számolni a projekttel. E vonatkozásban hazánk jelenleg is nagy kihívásokkal küzd, hogy az abszorpciós célokat tudja teljesíteni. Azt gondolom, ez az n+3 szabály az egyes operatív programok végrehajtására mindenféleképpen nagyobb teret és nagyobb biztonságot ad a tagállamnak, az abszorpciós nyomást nagymértékben leveszi Magyarország válláról.

Bizonyos egyszerűsített elszámolási módszertanok és bizonyos pénzügyi eszközök tekintetében szintén előrelépés történt a korábbi időszak viszonyításában. Bizonyos általános egység-költségelszámolások tekintetében elfogadásra kerültek a javaslatok, ezeket nyilvánvalóan az elfogadott vagy az elfogadásra kerülő jogszabálycsomag alapján a tagállam hatáskörében lehet majd szabályozni. Nagyon fontos dolog az áfa-költségek elszámolhatóságának a további biztosítása. Ebben az esetben, ha a hazai, illetve a nemzeti áfa-szabályok szerint nem visszatéríthető áfa-költségekről beszélünk, akkor ez esetben az áfa egy jogosult költségnek számít, és így a költségnyilatkozatba ezek az áfa-költségek beemelhetők.

Itt szeretnék beszámolni pusztán egy magyar kezdeményezés alapján elfogadott új eszközzel, ez a nagyprojektek szakaszolhatósága. 50 millió euró felett beszélhetünk az Európai Bizottság által elfogadott nagyprojektekéről. Ezek általában nagy infrastrukturális beruházások, amelyek bizonyos környezetvédelmi engedélyek, hatástanulmányok, adott esetben gazdasági nehézségek miatt igen nehezen és igen lassan valósulnak meg. Ahhoz, hogy a 2007-2013. időszakban megkezdett nagyberuházások elszámolhatóak legyenek, és adott esetben a 2007-2013. időszakban elszámolt költségeket sem kelljen visszafizetni az Európai Bizottság részére, a Bizottság vállalta azt, hogy ezeket a nagyprojekteket a 2007-2013. és a 2014-2020. időszakok, a két időszak által lehessen finanszírozni. Ez nagyon fontos dolog, ilyen több százmilliárd forint mértékű projektről beszélhetünk csak Magyarország tekintetében, de ez az egész Európai Unió területén is problémaként merült fel. E vonatkozásban a híd-projekteket, ahogy Magyarország elnevezte a szakaszolt projekteket, az Európai Bizottság elfogadta, és beemelte a jogszabálycsomagba.

Nagyjából így tudtam összefoglalni a legfontosabb mozzanatokat az elfogadott jogszabályok tekintetében, illetve a tartalma tekintetében. Ha bármilyen kérdésük van, akkor szívesen állok rendelkezésükre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Biztos vagyok abban, hogy külön erről a témáról még bizottsági ülést fogunk tartani, hiszen a közvéleményt, főleg a szakmai közvéleményt rendkívül érdekli, hogy a 2014-2020. időszak európai uniós pénzei és az intézményrendszer hogyan fog működni, amelyről az államtitkár úr itt most röviden, részleteiben beszélt.

Itt most röviden csak egy mondatot szeretnék mondani. A bizottság nevében is megköszönöm Lázár János államtitkár úrnak és Homolya helyettes államtitkár úrnak, hogy a szeptemberi és novemberi brüsszeli tárgyalásaik eredményeképpen az addig zárolt operatív programokat Brüsszel feloldotta. Ez nagymértékben segíteni fog abban, hogy Magyarország

abszorpciós képessége tehát az év végéig tekintve nagymértékben javuljon. Köszönjük szépen.

A közös agrárpolitika reformjára vonatkozó európai uniós tervezetekről: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a közös agrárpolitikai finanszírozásáról, irányításáról és nyomon követéséről; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról

Előterjesztő: dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár, Vidékfejlesztési Minisztérium

Egy nem kevésbé izgalmas témáról, a közös agrárpolitika reformjára vonatkozó európai uniós tervezetekről egy rövid összefoglalást kérek Feldman Zsolt helyettes államtitkár úrtól. Parancsoljon!

DR. FELDMAN ZSOLT helyettes államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Sok szeretettel üdvözlök mindenkit. Megpróbálom a következőkben röviden a közös agrárpolitika reformcsomagját, annak a négy szabályozó elemét röviden bemutatni, hiszen ez valóban egy olyan meglehetősen komplikált program, amely bizony a második legnagyobb program az Európai Unión belül. Történetileg annyit kell tudni a közös agrárpolitikával kapcsolatban, hogy június végén született meg az agrárminiszterek, tehát a Mezőgazdasági és Halászati Miniszterek Tanácsán a politikai megállapodás, ezt némi mértékben a legutóbbi tanácsülésen korrigálták az Európai Parlamenttel való megegyezés érdekében, és ennek is köszönhető, hogy most, november 20-án megszületett az Európai Parlament plenáris ülésének jóváhagyása a közös agrárpolitikára vonatkozó négy végrehajtási rendelettel is kapcsolatban, amelynek a végső szentesítése, ahogy itt elhangzott, az ÁÜT-hez hasonló időpontban, majd valamikor december közepén történik meg az agrárminiszterek tanácsülésén.

Arról, hogy Magyarország szempontjából miről beszélünk, ez lényegében folyó áras számítások alapján 12,3 milliárd eurónyi forrást jelent, amely, ahogy azt talán a jelenlévők is tudják, két nagy blokkba csoportosítható, osztható ennek az úgynevezett közvetlen termelői támogatása, amely 8,8 milliárd eurónyi forrást jelent a következő 7 évben, és az úgynevezett vidékfejlesztési források, amelyek körülbelül 3,5 milliárd eurónyi forrást jelentenek a magyar mezőgazdaság, a magyar vidék számára. Azért, hogy ezek a megállapodások megszülettek, nagyon komoly köszönet illeti az ír elnökséget, hiszen nagyon komoly és intenzív munkát végeztek ezen a területen is mind a Tanácsban, mind pedig az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott trilógus tárgyalásokon, és igen aktív tagállami részvétel fogható meg e mögött a megállapodás mögött. Röviden tehát négy nagy szabályozó elem az, amely a közös agrárpolitikai hátterét, gerincét jelenti. Egyik oldalon a közvetlen támogatásokra vonatkozó szabályrendszer, a piaci támogatásokra, a piacszervezésre vonatkozó szabályrendszer, a vidékfejlesztési szabályozó és nem utolsósorban az úgynevezett horizontális rendelet, amely lényegében az előbb említett három terület horizontális, pénzügyi és más szabályozási elemeit tartalmazza.

A közvetlen támogatások tekintetében itt az államtitkár asszony utalt a külső konvergencia kérdésre. Valóban Magyarország nem különösebben volt reflektorfényben, hiszen mi magunk a Bizottság által tett javaslat alapján alapvetően azon tagállamok

csoporthába tartoztunk, amelyet lényegében nem érintett a külső konvergencia, tehát az alacsonyabb és a magasabb támogatású tagállamok forráselosztására vonatkozó küzdelme, viszont azt látjuk, hogy nagyon komoly, általunk kedvezőnek ítélt és kedvezőnek mondott fejlemények történtek, és olyan döntések születtek a részletszabályoknál, amelyek kedvezőek a magyar agrár- és élelmiszergazdaság számára. Az egyik oldalon nőtt a tagállami mozgástér a politikai megállapodások eredményeképpen, ez alatt azt értem, hogy ennek az előbb említett nagyságú forrásnak a felhasználására vonatkozó támogatási rendszer kapcsán Magyarország előtt három lehetőség áll, ezeket csak röviden felvillantánám. Talán akik kicsit közelebb vannak a mezőgazdasághoz, azok tudják, hogy jelenleg egy úgynevezett egyszerűsített területalapú támogatási rendszert alkalmazunk, ez közismertebb nevén a SAPS támogatás. Lényegében Magyarország számára az egyik opció az, hogy ezt a támogatási rendszert, amely a földhasználat igazolásán nyugszik, 2020-ig folytatja. Olyan opcióra is lehetőségünk nyílik, hogy 2017-ig folytatjuk ezt a rendszert, és utána egy alaptámogatási rendszerrel, egy támogatási jogosultságokon alapuló rendszerrel folytatjuk a munkát, illetve azt is megtehetjük, hogy 2015-ben váltunk támogatási rendszert.

Mіндеgyikhez számos előny és hátrány tartozik. Ezekről a döntéseket nekünk néhány hónapon belül meg kell hoznunk, hiszen mindazon részleteket, amelyeket még röviden a következőkben ismertetek, ezekben a döntéseket Magyarország számára körülbelül 2014 májusáig meg kell hozni, utána már az Európai Bizottság számára a részletes magyar modellt lényegében meg tudjuk küldeni, és el tudjuk kezdeni a felkészülést is a 2015-től kezdődő új rendszerre, hiszen 2014 átmeneti év Magyarország számára is a közvetlen támogatások tekintetében, hiszen a most megszületőben lévő jogszabályok, majd ezeknek a végrehajtása csak 2015-től tud megindulni. Tehát amit a nemzeti döntési kompetenciák növekedésén túl ki szeretnék emelni, az mindenképpen az, hogy mi a számunkra fontos. A termeléshez kötött támogatások kérdése egy mondatban: ezek azok a típusú támogatások, amelyek közvetlen módon segíthetik egy-egy mezőgazdasági áru, termék előállítását, kötődnek annak előállításához. Egyébként a WTO és sok más szabály miatt, ahogy az előbb is említettem, alapvetően már más termeléstől elválasztott támogatásokat alkalmazunk, tehát ez 13 százalék lesz, illetve a termeléshez kötött támogatások szintje és 2 százaléknyi plusz a fehérjenövényekhez az, ami az európai szójakitetség, illetve ilyen szempontból közvetetten az európai és a magyar GMO-mentesség kérdésében is kulcsfontosságú szerepet tölt be.

Fontosnak tartom itt kiemelni a fiatal gazdák támogatásánál elért eredményeket, ahol lényegében azt tudom mondani, sikerült olyan szabályokat elérni, hogy 90 hektárig a fiatal gazdálkodónak minősülő termelőket lényegében magasabb szinten lehet támogatni az alaprendszerhez képest. Ezek a 40 év alatti frissen vagy az 5 évvel ezelőttig termelésbe állt gazdálkodókat érintik, tehát lehet a nagyon kedvezőtlen korstruktúrát pozitívan befolyásolni. Fontosnak tartom azt, hogy lehetőség lesz önkéntes módon a kisgazdaságok támogatási rendszerének a bevezetésére, amely lényegében egy általánytámogatást jelent. Tehát nem összefüggve a kisebb gazdaságok, a kisebb termelők által használt területtel, egy valóban egyszerűbb támogatási rendszer lehetősége nyílik meg a kisgazdaságok támogatására, amit majd alkalmazni kívánunk, és valóban a zöldítés, amelyet az államtitkár asszony is említett, lényegében arról szól, hogy a pénzünk, amely nagyjából ezekre a támogatásokra évente jön, 1,27 század milliárd eurónyi lesz, ennek 30 százalékát bizony az új, környezetvédelemhez, környezeti fenntarthatósághoz kapcsolódó feltételek teljesítése esetén tudják a mezőgazdasági termelők, gazdálkodók lehívni. Itt bizony sikerült - hadd fogalmazzak úgy - az íróasztal mögött született elsődleges bizottsági javaslatokhoz képest egy valóban a magyar gazdálkodók által teljesíthető, betartható, éppen ezért a források lehívását lehetővé tevő új szabályrendszerre átalakítani.

Itt is nagyon fontos, hogy még azért a vita, az első vita zajlik az úgynevezett delegált jogi aktusokkal kapcsolatban, hiszen tudvalevő, hogy mindazok a keretszabályok, amelyeket

közösen megalkottunk, nagyon sok múlik a végrehajtásán, és nagyon komoly vita van, azt hiszem, mindig is ez volt ezzel kapcsolatban, hogy a tagállamok vagy a Bizottság szabályozási kompetenciájába tartozzanak egyes részletkérdések. Itt egy nagyon komoly pozíció került elfogadásra a Bizottsággal szemben a Tanács és a Parlament részéről is, hiszen Magyarországgal együtt összesen 23 tagállam fogalmazott meg közös álláspontot a Bizottsággal szemben azzal kapcsolatban, hogy mely kérdéseket tartjuk kívánatosnak tagállami, és mely kérdéseket tartjuk kívánatosnak bizottsági szabályozási kompetenciában tartani. Lényegében a közvetlen támogatásokról talán röviden ennyit.

A nyílt szervezéssel összefüggésben, amit második témaként említenék, ezek azok a területek, ahol az elmúlt években, évtizedekben a Bizottság számos területen hajtott végre reformot, amely éppen ezért nagyon sok mezőgazdasági termék tekintetében nem egy jól csengő szó, hiszen elég, ha itt a cukorra gondolok vagy éppen a tejre. Lényegében itt, amit kell és érdemes megemlíteni, hogy egyedülként Magyarország volt az, amelyik most, jelen pillanatban kvótaemelést ért el. Ezzel Magyarország izocukor kvótáját sikerült 30 ezer tonnával megemlíteni. Ez azért érdemel valóban említést, még ha ilyen kissé periférikus dolognak tűnik is, hiszen az összes tagállam közül egyedül nekünk sikerült ezen a területen egyetlen ilyen eredményt felmutatni. Fontosnak tartom még megemlíteni a piacszervezésnél, hogy bizony, ahol most a Bizottság a lábát betette az ajtón, és kicsit szintén egy reformot igyekezett vagy igyekszik is megvalósítani, ez a szőlőtelepítési jogok kérdése, hiszen itt a telepítési jogok helyett egy engedélyezési rendszer kerül majd bevezetésre, amely 2030-ig tud majd fennmaradni, és amely lényegében 2016-tól más szabályok szerint teszi majd lehetővé jelen pillanatban körülbelül 65 ezer hektárnyi szőlőterület megújítását.

A vidékfejlesztés kapcsán számos információ elhangzott, hiszen kapcsolódik a többi politikához. Amit itt fontosnak tartok megemlíteni, alapvetően a tagországok nem rendelkeztek éles véleménykülönbséggel, tehát ilyen értelemben itt a tagállamok közötti vita alapvetően kevésbé volt tapasztalható. Amit fontosnak tartok megemlíteni, az, hogy bekerülhetett a prioritások közé az élelmiszeripar és a fenntartható erdőgazdálkodás. Ez korábban nem szerepelt, és a magunk számára ezt fontosnak tartottuk. Fontos az is, hogy a vidékfejlesztési program keretén belül a környezethez köthető intézkedések támogatási minimumát, forrásallokációját 30 százalékban sikerült meghatározni. Fontos továbbá, hogy sikerült az elkülönítést elvégezni az előbb általam is említett zöldítési feltételrendszer és a sokak által ismert agrár-környezetgazdálkodási intézkedés között, hiszen mind a kettő valamiféleképpen a környezeti feltételek teljesítését jutalmazza a támogatási rendszeren keresztül, és lényegében a gazdálkodó, a termelő szempontjából egy átlátható és alkalmazható, egymástól elkülöníthető, világos szabályrendszerre volt szükség, ezt sikerült elérnünk. Itt annyiban pontosítanám az elhangzottakat, hogy amint említettem, az volt a kompromisszum a Tanács részéről, annyiban módosult az eredeti júniusi megállapodás a vidékfejlesztési programnál, hogy a társfinanszírozási ráta lehetőségét 85 százalékra megemelték, tehát ez mindenképpen változás a korábbiakhoz képest. Itt szintén az átmeneti szabályok miatt a delegálási, végrehajtási aktusokon komoly viták vannak. Azok az előnyök, amelyek az n+3 szabály, a visszaigényelhető áfa támogathatósága mind-mind itt is megvan, ezekkel az előnyökkel mi magunk is tudunk majd élni a következő időszakban, úgyhogy ezek a legfontosabb dolgok. Itt annyit kell tudni, kiegészítve az előbb elhangzottakat, hogy valóban a vidékfejlesztési program 4.0-s verzióját valószínűleg a jövő év elején fogjuk a kormánynak is bemutatni, illetve utána majd a Bizottság számára megküldeni. Erről most is folyamatos az egyeztetés. Itt is, ahogy említettem, a delegált jogi aktusok, a végrehajtási jogi aktusok között talán május végére sikerül minden kérdést elrendezni.

Összességében a horizontális rendeletnél, amely valóban egy kőkemény technikai kérdéskör, annyit említenék meg, hogy a szankciók tekintetében sikerült engedményeket elérni, tehát az új szabályokat, amelyek újonnan fognak rázúdulni a termelőkre, ezeknek a

szankciórendszere fokozatosan, időben kitolva, később kerül bevezetésre. Fontosnak tartom azt is megemlíteni, hogy olyan részletszabályokat sikerült kialakítani, amelyek kímélik az összes tagállam és Magyarország költségvetését is, hiszen ez a rendelet a pénzügyi elszámolások kérdéskörét is rendezi. Zárásképpen még annyit tudok összefoglalva elmondani, hogy úgy értékeljük, hogy a közös agrárpolitika reformja alapvetően a magyar mezőgazdaság, a magyar élelmiszergazdaság számára előnyös, sokkal több nemzeti hatáskörben meghozható differenciálást, az egyes termelőágazatok, a munkaintenzív ágazatok számára pozitív differenciálást lehetővé tevő szabályozási elem került megfogalmazásra, és azokat a szigorításokat, amelyeket a Bizottság korábban megfogalmazott szívós tárgyalásokkal, hol a Parlament, hol a többi tagállam közreműködésével sikerült elérhetővé alakítani, és ez mindenképpen előnyös lesz a források felhasználásánál a következő időszakban.

Köszönöm szépen.

Az európai összekapcsolódási eszközre vonatkozó európai uniós tervezetekről: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai összekapcsolódási eszköz létrehozásáról; Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013 EU rendelete a transzeurópai energiainfrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról; Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a transzeurópai távközlési hálózatokra vonatkozó iránymutatásokról és az 1336/97/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

Dr. Solymár Károly Balázs helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium) tájékoztatója

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Öt perc maradt Solymár Károly Balázs helyettes államtitkár úrnak, hogy szóljon az európai összekapcsolódási eszközre vonatkozó európai uniós tervekről. Parancsoljon!

DR. SOLYMÁR KÁROLY BALÁZS helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Európai Bizottság 2011. október 24-én tette közzé az európai hálózatfinanszírozási eszközre, az úgynevezett CEF-re vonatkozó rendelettervezetét. Ennek az volt a célja, hogy a nagy teljesítményű transzeurópai hálózatokat fejlessze három területen, az energetika, a közlekedés és a távközlés területén. A cél az volt, hogy az általános európai uniós energetikai célok mellett szektorspecifikus célokat is szolgáljon. Meg kell itt említenünk az üvegházhatású gázok kibocsátásának 20 százalékos csökkentését, az energiahatékonyság 20 százalékkal történő növelését és a megújulóenergia-részesedés 20 százalékkal történő növekedését 2020-ig.

Az Európai Bizottság eredeti javaslata nagymértékben eltért a mostani állapothoz képest. A 2014-2020. időszakra 50 milliárd eurót tervezett fordítani az eredeti javaslat. Ennek a megoszlása úgy nézett ki az egyes területek között, hogy az energiaszektorra 9,1 milliárd eurót szánt, 31,7 milliárd eurót a közlekedésre és 9,2 milliárd eurót az informatikai és távközlési szektorra. Fontos hangsúlyoznom, hogy a Kohéziós Alapból átcsoportosított vagy elkülönített volna 10 milliárd eurót, tehát a közlekedés esetében így kell néznünk ezt az összeget. A 2013. február 7-8-i ülésén azonban egy jelentősen eltérő keretben állapodott meg az Európai Tanács. A jelenlegi megoszlás: a főösszeg 29,2 milliárd euró. A szektorális megoszlás: 23 milliárd jut a közlekedésre, szintén a Kohéziós Alapból származó 10 milliárdos forrással, az energiára 5,1 milliárd és a távközlésre 1 milliárd. Tehát látszik, a szektorok közül a távközlés esetében volt a legnagyobb a csökkenés, hiszen 9 milliárdról 1 milliárdra csökkent a keret. Az energetika területén 2013. október 14-én jelent meg az a felhatalmazáson alapuló rendelettervezet, amely már azonosítja az első közös érdekű projekteket.

A rendelettervezet vitájával kapcsolatban szeretném összefoglalni, sikerült elérnünk, hogy a közös érdekű projektek meghatározásával a tagállami hatáskör a korábbinál jelentősebb legyen, tehát tényleges beleszólásunk legyen abba, hogy melyek ezek a közös érdekű projektek. A projekt végrehajtása és ellenőrzése tekintetében a tagállami hatásköröket már konkrétan tartalmazza a rendelettervezet, az engedélyezési eljárás esetében is nagyobb mozgástér jut a tagállamok számára, és sikerült elérni, hogy azon bevallások esetében, amelyek negatív hatással érintik az adott tagállamot, a beruházás költségeinek a viselésére ne legyen kötelezhető. A rendelet elfogadására december végéig kerül sor.

A közlekedés tekintetében 2013. június 7-én adtunk írásos tájékoztatást a bizottság részére, ezt követően július 12-én a Coreper jóváhagyta a rendelet végső kompromisszumos szövegét, és a rendelet végső elfogadása december 5-én várható a Közlekedési Tanács ülésén, Magyarország részére támogatásra javasolt.

A távközlés tekintetében volt, amint említettem, a legnagyobb a változás. Az 1 milliárd euróra csökkent keret esetében Magyarország azt a javaslatot képviselte, hogy az infrastruktúrafejlesztés helyett a szolgáltatásokra fordítódjon lehetőség szerint teljes egészében az 1 milliárd euró. Valamennyi tagállam hasonló álláspontot képviselt. Kompromisszumos javaslatként 15 százalék jut szélessáv-fejlesztésre, a maradék 85 százalék pedig a digitális szolgáltatási infrastruktúrára. Úgy értékeltük, ez kompromisszumos eredmény. Mindenesetre az eredeti javaslatához képest az egy fájó pont, hogy jelentősen lecsökkent a forrás, ugyanakkor az arány tekintetében megfordult az eredeti arány, és úgy gondoljuk, hogy a szélessávú infrastruktúrafejlesztés alapvetően egy piaci feladat, viszont öröndetes, hogy a digitális szolgáltatásokra vonatkozó szintén részben infrastrukturális, szoft infrastrukturális elemek fejlesztésére ebből a programból kerül sor.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna röviden elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen a beszámolókat. Egyébként megjegyzem, valóban egy átfogó képet szerettünk volna adni a többéves pénzügyi keretről, hiszen részleteiben már korábban tárgyaltuk, és meg vagyok róla győződve, hogy az elkövetkezendő, a hátra lévő időszakban, ha ebben az évben nem, akkor a jövő esztendőben külön-külön fejezetenként tárgyalni fogjuk, hiszen olyan súlyú, jelentőségű minden egyes téma, amelyről itt az államtitkár asszony és a helyettes államtitkár urak beszámoltak. Így tehát most egy átfogó képet rajzoltunk.

Lehetőség van a kérdések feltevésére. Kérem képviselőtársaimat, a kommentárokat és a kérdéseket most tegyék fel. *(Jelzésre:)* Ékes képviselő úr a szó.

Vélemények és kérdések

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Nem is annyira kérdés, államtitkár asszony és urak. Ebből lehet látni, micsoda hihetetlen küzdelem folyt az elmúlt időszakban annak érdekében, hogy valóban ez az összefogás, amit annak idején az államtitkár asszony is mondott, illetve kezdeményezett a Visegrádi Négyekkel, milyen mértékben tud ez révbe érni. Látható és tapasztalható, hogy az Európai Unió és a Tanácsa, a bizottságai tulajdonképpen majdhogynem egy ilyen ördögi indulásként fogalmazták meg a következő időszak költségvetését, folyamatát, szigorítását és lefaragását. Ezzel szemben Magyarországnak a magyar kezdeményezéssel együtt számos területen sikerült nemcsak a pozitív eredményeket hozni, hanem a különböző szabályozókat is úgy átalakítani, hogy valóban ne legyenek gátjai a kifizetéseknek és az irányító hatóságnak, hanem pozitív eredményeket tudjon hozni a későbbi időszakban.

Egyet viszont látni kell. A 2004-es tagfelvételünk után és a 2007-2013. költségvetésnél egy hihetetlenül pozitív irányultság volt az akkor felvett országok számára, és

tapasztaljuk, láthattuk azt, hogy az irányító hatóságok, a kifizető hatóságok kusza, szövevényes, lassú tevékenysége milyen eredményre juttatta tulajdonképpen a 2007-2013. költségvetés gondjait, bajait, és azzal együtt, hogy ilyen könnyítések fogalmazódtak meg, és el tudtuk érni, köszönet érte az államtitkár asszonynak és a teljes képviseletnek, hogy valóban át kell alakítani magukat az irányító hatóságot, a kifizető hatóságokat. Nem véletlen, hiszen a parlament előtt van a 2030-ig szóló területfejlesztési stratégia kérdése is. Ezek mélyen beleillenek abba, hogy azokkal a könnyítésekkel együtt Magyarország valóban teljesíteni tudja a következő időszak költségvetési kifizetését. Ehhez egy korszerű irányító hatóságra, kifizető hatóságra is mindenképpen szükség van, és ahogy az államtitkár úr is fogalmazott, ezt mindenképpen meg kell valósítani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Bana képviselő úré a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Az idő előrehaladtára való tekintettel igyekszem röviden összefoglalni a Jobbik Magyarországért Mozgalom álláspontját az elhangzottakról, de ez előtt természetesen megköszönöm önöknek a nyújtott tájékoztatást.

Szeretném leszögezni, hogy a magunk részéről nem feltétlenül a kormány tárgyalásainak eredményességét kívánjuk elsősorban kritizálni, hanem sokkal inkább azt az irányt, amit az Európai Unió egyre erőteljesebben felvesz. Ettől függetlenül azért azt a propagandát, ami az elmúlt hónapok során zajlott ezen a területen, mindenképpen túlzónak tartjuk. A főösszeg csökkenése mellett azért az, hogy a kohéziós politika és az agrártámogatások megszüntetése is felmerülhetett, azt mondjuk egyfelől azért lehet egyféle riogatásként vagy tárgyalástechnikai húzásként értékelni, mégis azt gondolom, hogy ez már önmagában elképesztő, hiszen az eredeti céljaitól gyökeresen szakad le ezáltal a Közösség, ami a kevésbé fejlett országok felzárkóztatását illeti.

A kormány által folytatott sikerpropagandához néhány megjegyzést röviden téve. Mi ezt azért jóval árnyaltabban látjuk. Az agrártámogatások kapcsán azért érdemes visszamenni a kezdetekhez, tehát ahhoz, hogy amikor az Európai Unióhoz csatlakoztunk, akkor 25 százalékról indultunk ebben a vonatkozásban, tehát, hogyha azért hosszabb távon nézzük ezeket a folyamatokat, akkor egyáltalán nem gondoljuk, hogy itt az elmúlt közel 10 éves időszak egy akkora sikertörténet, mint azt a kormánypárti oldalról sokszor halljuk. A kohéziós források tekintetében pedig valóban igaz, a feltételrendszer javult a korábbiakhoz képest, de azért, hogyha megnézzük a 2014-2020. időszakot az előző, a 2007-2013. időszakhoz képest, akkor mindig egy komoly csökkenésről beszélhetünk, még akkor is, hogyha az eredeti javaslatnál valóban jobb eredményt sikerült elérni, ezt nem is kérdőjelezzük meg a magunk részéről, de ettől itt azért még egyértelműen ki kell mondani, hogy nem sikerült igazán nagy eredményt felmutatni.

Győri Enikő államtitkár asszony utolsó megjegyzéséhez még annyit, ami itt a nettó pozíciót illetően elhangzott, hogy azért ezt a fajta összehasonlítást mindenképpen euróban érdemes megtenni, és azt gondolom, azért akkor már nem lenne ennyire pozitív az összkép.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Ivanics képviselő úré a szó.

IVANICS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony, Helyettes Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Csak nagyon röviden szólnék hozzá, egyrészt az idő előrehaladtára való tekintettel, másrészt régen kaptunk ilyen részletes és lényegre törő tájékoztatást bármely kérdésről is.

Itt tulajdonképpen egy pozitív visszajelzést szeretnék adni, amennyiben ez megengedhető a bizottság keretein belül. Az látható, hogy az elmúlt évek európai politikája sokkal határozottabban, markánsabban, tudatosabban jelenik meg a jelenlegi kormánynál, mint ez bármikor korábban is így lett volna, még talán az 1998-2002-es Orbán-kormányt is ideértem. Azt gondolom, ez nem kis részben köszönhető a Külügyminisztérium Európai Ügyekért Felelős Államtitkárságának, az államtitkár asszonynak, úgyhogy, ha lehet és megengedik, és nem túl gyanús ez a dolog, de szeretném az elismerésemet kifejezni az államtitkárságnak. Láthattuk itt több kérdésben is, ami az elmúlt 4 évben megfogalmazódott Magyarországgal kapcsolatban, világos, érthető álláspontok fogalmazódnak meg, amihez képest mindig megértettük azt, hogy mennyi az, amit előreléptünk, mennyi az, amit visszaléptünk.

Tulajdonképpen a helyettes államtitkár urak beszámolója kapcsán is olyan részletes tájékoztatást kaptunk, ami jó vonalvezető lehet a helyi politikusoknak arra vonatkozólag, hogy az elkövetkezendő időszakban az európai uniós források felhasználását hogyan, miképpen lehet a leghatékonyabban megtenni, hogyan, miképpen lehet vidéken vagy akár a fővárosban a leendő pályázók számára érthetően előadni. Tehát ilyen módon tényleg elismerésem. Azt gondolom, az a fajta politika, amiről már többször említést tettünk itt a bizottságban, kimondottan eredményes, nevezetesen, hogy Magyarország már nemcsak egy bólogató kutya az Európai Unión belül, hanem egy partner, egy olyan partner, amelynek van véleménye, van kiállása, és meg is küzd a saját érdekeiért. Nagyon sokszor hallhattuk, hogy a lengyelek, a csehek és a többiek hogyan, miképpen állnak ki. Azt gondolom, Magyarország is egy ilyen meghatározó partner lett az Unión belül, amelyik javaslatokkal, megoldási formulákkal áll elő, olyanokkal, amelyek esetleg más országok számára is követhetők. Ez mindenképpen eredményes.

De, hogy ne tűnjön nagyon hangzatosnak és túl egyoldalúnak mindaz, amit mondok, egyetlenegy érveléssel szeretném megindokolni. Azt gondolom, mondjuk így, végül is azokat az általános véleményeket fogalmazták meg az itt elhangzottakkal kapcsolatosan, amelyek ilyen módon nem tartalmaztak semmi újdonságot, mutatják a Jobbik álláspontját, amellyel mi nem feltétlenül értünk egyet, de azt hiszem, azt, hogy milyen eredményes munkát végzett a delegációnk, az államtitkárság és a különböző minisztériumok felelős államtitkárságai, jól mutatja, hogy a baloldali ellenzék milyen hatékonyan próbált itt a mai bizottsági ülésen problémákat felvetni, milyen mélységekben szedte szét ezt az anyagot, milyen hihetetlen módon világított rá azokra a hiányosságokra, amelyek az európai uniós tárgyalásokkal kapcsolatban Magyarország képviselőjében előállhattak.

Köszönöm szépen, és még egyszer gratulálok.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután több kérdés nincs, visszaadom a szót. Csak megjegyzem, Homolya államtitkár úrnak hamarosan el kell mennie, úgyhogy kérem, egymás között osszák el a kérdések lehetőségét, és várjuk a válaszokat.

Válaszadás

GYŐRI ENIKŐ államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is köszönöm az elismerő szavakat a jelen lévő urak, tehát a tárcák, illetve az én államtitkárságom munkatársai nevében is. Ez valóban egy komoly, összehangolt akció volt, fel kellett építeni, és az, ami segített, hogy persze mi Magyarország érdekeiért küzdöttünk, de ezekhez olyan elveket találtunk, amelyekkel nehéz volt vitatkozni, persze, megpróbálták így is.

Tehát mi azt mondtuk, hogy kohéziós politika, egyrészt a szerződések szerint kötelező, hogy legyen kohéziós politika, a közös agrárpolitika szintjén a szerződések szerint kötelező,

hogyan legyen. Talán az egészséges és elegendő mennyiségű élelmiszerre Európában a 21. században szükség van, és a kohéziós politika pedig igenis a fejlettségbeli különbségek kiegyenlítését szolgálja, márpedig anélkül sem növekedés, sem új munkahelyek nem lesznek, tehát elveket tudunk a zászlónkra tűzni. És valóban kellett egy nagyon komoly szövetségi politika, ráadásul ezeket ilyen változó geometriában kellett működtetni, mert mások voltak az agrárpolitikában a szövetségeseink, mint a kohéziós politikában. Valóban, itt Ékes képviselő úrtól elhangzott, hogy ördögi volt az induló javaslat, és azért volt ördögi, mert úgy volt kitalálva, hogy mindenkit mindenkivel összeugrasszon. Tehát a visegrádi országokkal nem volt egyszerű az együttműködés, mert bizony a lengyelek és a szlovákok olyan hihetetlenül jól jártak az induló javaslattal, hogy ők azért harcoltak, hogy minél kisebbet veszítsenek abból, és ez kódolja a feszültséget mondjuk a V 4-es együttműködésben. De azért ebben a 4 országban az, hogy visegrádi együttműködés, és a végén úgyis többet nyerünk, ha összetartunk, azért ez a felismerés megvolt, és valóban egy nagyobb kört is meg tudunk szervezni, a kohézió barátait, ami azután végképp nehéznek tűnt, mert Portugáliától Máltán át azért ez nem volt egyszerű, de szépen kiszórtuk mindazt, ami csak az egyes országoké, és meg tudtuk találni azt a közös nevezőt, ami minden országnak fontos volt.

Ami Bana képviselő úr felvetéseit illeti, itt, ha azt nézi, hogy most akkor csak abszolút értelemben mekkora a 2007-2013-as, illetve a 2014-2020-as boríték, össze lehet az almát a körtével hasonlítani, csak nem hiszem, hogy ez bármilyen közgazdasági számítás próbáját kiállná, úgyhogy, ha azt nézem, hogy egy sokkal kisebb tortából akarok kihalászni csak így egy szeletet, ez nem nagyon - hogy mondjam -, bizonyos helyeken meg egy-két fórumon elmegy, de komoly emberek, azt gondolom, két ilyen összeget nem hasonlítanak össze ilyen abszolút értelemben.

Ami a nettó pozíció euróban való számítását jelenti, azt gondolom, ezeket a számokat annak idején átadtuk, de most is készségesen a képviselő úr rendelkezésére tudom bocsátani, ugyanis az euróban kifejezett összegek alapján a nettó pozíció sem változik, tehát ugyanúgy a teljes nettó pozíció tekintetében harmadikak, az egy főre jutóban másodikak, a GNI-arányosan pedig másodikak vagyunk, teljesen mindegy, hogy euróban vagy forintban számolunk.

Valóban - itt még Ivanics képviselő úr utolsó gondolatára reagálnék -, ha Magyarország a korábbi nyomvonalon haladt volna, és mindenre csak bólogat, akkor nagyon rosszul jártunk volna, de csak annyit szeretnék mondani, hogy az ilyen országot nem is becsülik. Tehát akiről nem bír kiderülni, hogy mi fontos neki és mi nem, azt hiszem, azt semmibe veszik, úgyhogy igenis kell, hogy kialakuljon egy arcél, kialakuljanak az úgynevezett vörös vonalak, akiről tudják, hogy ezt kár is nekik mondani, mert soha, semmilyen körülmények között nem fogják elfogadni, úgyhogy azt gyanítom, a karakteresebb érdekérvényesítés nélkül biztosan elvéreztünk volna.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Homolya államtitkár úré a szó.

DR. HOMOLYA RÓBERT helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én is köszönöm szépen az észrevételeket, pár dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik az, és csatlakoznék az államtitkár asszonyhoz, hogy az Európai Unió 2014-2020. költségvetése jóval kisebb, mint a 2007-2013-as, azt gondolom, tehát abból egyenes arányú következtetést levonni nem is lehet. Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy az Európai Uniónak már több tagállama van 2013-tól, mint a korábbi időszakban. Tehát ezeket a dolgokat, azt gondolom, mindenféleképpen figyelembe kell vennünk, amikor arról beszélünk, hogy Magyarország milyen forrásokból részesült. Azt gondolom, ezekhez a viszonyokhoz képest mindenféleképpen pozitív az az eredmény, amit Magyarország elért.

Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy nyilvánvalóan amikor a tárgyalási pozíciót Magyarország kialakította, figyelembe kellett arra lenni, hogyan áll ezeknek a programoknak a végrehajtása. Egy dologra szeretném felhívni a figyelmet. 2010-ben a rendelkezésre álló körülbelül 8 ezer milliárd forintból 860 milliárd forint volt kifizetve, tehát a program első 4 évében a teljes forrás 10 százalékát sikerült Magyarországnak lehívnia, úgyhogy ennek jelentős része előleg volt. Tehát, ha ezt megnézzük, akkor ki lehet azt jelenteni, hogy ez az intézményrendszer, tehát Magyarország nem volt felkészülve arra, hogy a 2007-2013. időszakban az Európai Uniótól a forrásokat eredményesen és hatékonyan le tudja hívni. Az, hogy ilyen eredményeket el tudtunk érni, azt gondolom, intézményrendszer vonatkozásában is méltató szavakat kell használnunk. Az idei évben 1500 milliárd forintot fizetett ki az intézményrendszer, tavaly pedig 1300 milliárd forintot. Egy. Ha nem javul ez a végrehajtási tendencia, akkor nem tudunk volna ennyi forrást az európai uniós tárgyalások során érvényesítésre hozni. Kettő. Nem tudunk volna olyan eljárási szabályokat beiktatni a jogszabálysomagba, amelyek a mostani és a további végrehajtást eredményesebbé, hatékonyabbá tudták volna tenni. Azt gondolom, abból a helyzetből, illetve azokból a körülményekből, amelyek körbevétték ezt az időszakot, messze pozitív az az eredmény, amit le lehet vonni.

Köszönöm szépen.

Elnöki zárszó

ELNÖK: Nincs több válasz. Szeretném megköszönni az államtitkár asszony és az államtitkár urak beszámolóját.

Én is megjegyzem, hogy a következő évben, tehát különösen a pénzügyi vonatkozásaiban és az intézményrendszer, az európai uniós pénzek úgynevezett intézményrendszerével kapcsolatban, a tervezettel kapcsolatban biztos, hogy fogunk üléseket tartani. Még egyszer köszönöm. Ez valóban a magyar diplomáciának egy olyan sikertörténete, amelynek majd a jövő évtől láthatjuk igazán az eredményét. Még egyszer köszönöm mindegyiküknek, hogy ezekben a munkákban az elmúlt egy-másfél évben részt vettek.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, mivel a mai napirendünkben szereplő uniós tervezetek előreláthatólag 2013. december folyamán formálisan is elfogadásra kerülnek, az EU Hivatalos Lapjában történő decemberi kihirdetésüket követően ezek az egyeztetési eljárások lezárulnak.

Tisztelt Bizottság! Végül tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésére előreláthatólag 2013. december 2-án, hétfőn, 11.30 órakor kerül sor a főemelet 61. számú teremben, tehát itt. A napirendi pontok egyeztetése még folyamatban van.

Köszönöm szépen, a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 4 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Gálné Videk Györgyi